

Το μήνυμα του Πατριάρχη Γεωργίας για την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού και την 30η επέτειο από την πτώση του Σουχούμι

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Γεωργίας](#)

Το μήνυμά του για την εορτή [Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού](#) (με το παλαιό εορτολόγιο), η οποία συμπίπτει με την 30η επέτειο από τον πόλεμο στην Αμπχαζία (27 Σεπτεμβρίου 1993), εξέδωσε ο [Πατριάρχης Γεωργίας](#) κ.κ. Ηλίας.

- Της Σβετλάννα Λεβίτσκι

“Σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία γιορτάζει την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού, την εύρεση του σταυρού στον οποίο σταυρώθηκε ο Σωτήρας από την Αγία Ελένη, μητέρα του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Αγίου Κωνσταντίνου, μετά από τρεις αιώνες. Αυτή η ημέρα είναι πολύ σημαντική για ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο”, ανέφερε στην αρχή του μηνύματός του ο Μακαριώτατος.

“Θα σημειώσουμε επίσης ότι αυτή η ημέρα είναι και ανάμνησης του εγκλήματος που διέπραξε το ανθρώπινο γένος σταυρώνοντας τον Κύριο. Αυτό το αίσθημα λύπης επιδεινώνεται από τη θλίψη για την πτώση του **Σουχούμι**, που συνέβη πριν από 30 χρόνια αυτήν ακριβώς την ημέρα, και, φυσικά, αποτελεί μια ανεπανόρθωτη πληγή για τη Γεωργία”, είπε ο Μακαριώτατος και πρόσθεσε:

“Αλλά ο Χριστιανισμός είναι μια θρησκεία ελπίδας και χαράς μαζί με πόνο, και πιστεύουμε ότι, όπως η επίγεια ύπαρξη του Σωτήρα δεν τελείωσε με τη Σταύρωση, αλλά με την Ανάσταση και την Ανάληψή Του, έτσι και η χώρα μας, πιστεύοντας στις εντολές του Χριστού, ανυψώνεται πνευματικά, και σίγουρα θα αποκαταστήσει την **εδαφική της ακεραιότητα**”.

“Είθε ο Θεός να δώσει την πνευματική ανάσταση και ανύψωση στον καθένα μας. Είθε ο Θεός να ευλογεί όλες τις γωνιές της Γεωργίας, συμπεριλαμβανομένης της Αμπχαζίας και της περιοχής Τσхинβάλι”, κατέληξε.

Το μήνυμα του Πρωθυπουργού της Γεωργίας

Ο Πρωθυπουργός της Γεωργίας **Ιρακλί Γκαριμπασβίλι**, στο μήνυμά του για την σημερινή επέτειο, μεταξύ άλλων είπε: “Η απελευθέρωση των περιοχών που κατέχονται από τη Ρωσία παραμένει η κύρια πρόκληση του κράτους μας. Πιστεύω ότι το μέλλον ανήκει στην ενότητα και την ειρήνη των Αμπχαζίων και των Γεωργιανών”.

Φωτογραφία: 1tv.ge

Σύμφωνα με τον Πρωθυπουργό, η εθνοκάθαρση που εκτυλίχθηκε στην Αμπχαζία έκανε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να εκτοπιστούν. “Ο πόλεμος άφησε ένα ανξίτηλο σημάδι στη χώρα μας – η εθνοκάθαρση έκανε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να εκτοπιστούν, που είναι το πιο λυπηρό γεγονός, με τραγική συνέπεια χιλιάδες να χάσουν τη ζωή τους. Η απελευθέρωση των κατεχόμενων από τη Ρωσία περιοχών και η ενοποίηση της χώρας συνεχίζουν να αποτελούν την κύρια πρόκληση του κράτους και της κοινωνίας μας. Για άλλη μια φορά, εκφράζω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στα μέλη των οικογενειών και στους συγγενείς των θυμάτων του πολέμου. Σήμερα, καθώς θυμόμαστε τις θυσίες που έγιναν, επιβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας για την **ειρηνική επίλυση της σύγκρουσης**. Η κυβέρνησή μας ακολουθεί σταθερά αυτό το μονοπάτι, γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι **η ειρήνη είναι η βάση πάνω στην οποία πρέπει να οικοδομήσουμε μια ενωμένη, ισχυρή, ανεπτυγμένη χώρα μαζί με τους αδελφούς Αμπχαζίους και Οσετίους**. Πιστεύω ότι το μέλλον ανήκει στην ενότητα, την ειρήνη και την ευημερία των Αμπχαζίων και των Γεωργιανών”

, υπογράμμισε ο Πρωθυπουργός.

Στο μνημείο πεσόντων ο Πρωθυπουργός της χώρας, τα μέλη της κυβέρνησης και του κοινοβουλίου της Γεωργίας, ο δήμαρχος Τυφλίδας Κάχα Καλάτζε και χιλιάδες πολίτες απέτισαν φόρο τιμής.

Φωτογραφία: 1tv.ge

Φωτογραφία: 1tv.ge

Ο δήμαρχος Τυφλίδας **Κάχα Καλάτζε**, σε δηλώσεις του είπε ότι δεν υπάρχει εναλλακτική πέρα από την ειρήνη και την προοπτική της συμβίωσης με τους Αμπχάζιους. “Μία από τις πιο δύσκολες και τραγικές ημερομηνίες της πρόσφατης ιστορίας είναι η ημέρα της πτώσης του Σουχούμι. Αυτή η ημερομηνία βέβαια είναι εξίσου οδυνηρή για τον καθένα μας, για τον κάθε Γεωργιανό. Αυτή τη μέρα πολλοί έχασαν τη ζωή του, έδωσαν ηρωικές μάχες, πολλοί εκτοπίστηκαν και η χώρα διχάστηκε. Θα ήθελα να αποτίσω φόρο τιμής στη μνήμη όσων θυσιάστηκαν για την εδαφική ακεραιότητα και θα ήθελα να τονίσω ότι δεν υπάρχει εναλλακτική στην ειρήνη και την ανάπτυξη, πέρα από το ότι η πατρίδα μας πρέπει να ενωθεί ξανά και μαζί να χτίσουμε ένα καλύτερο μέλλον”, τόνισε.

Φωτογραφία: 1tv.ge

Ο πόλεμος στην Αμπχαζία

Ο πόλεμος στην Αμπχαζία διεξήχθη μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων της Γεωργίας ως επί το πλείστον και των αυτονομιστικών δυνάμεων της Αμπχαζίας, των ένοπλων δυνάμεων της ρωσικής κυβέρνησης και των μαχητών του Βορείου Καυκάσου μεταξύ 1992 και 1993. Οι Γεωργιανοί, που ζούσαν στην Αμπχαζία πολέμησαν σε μεγάλο βαθμό στο πλευρό των γεωργιανών κυβερνητικών δυνάμεων.

Ο πόλεμος στην Αμπχαζία ξεκίνησε στις 14 Αυγούστου 1992 και διήρκεσε 13 μήνες και 13 ημέρες ώσπου στις 27 Σεπτεμβρίου 1993 το Σουχούμι, η πρωτεύουσα της Αμπχαζίας έπεσε. Σύμφωνα με γεωργιανά μέσα ενημέρωσης, περίπου 30.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στην ένοπλη σύγκρουση και περισσότεροι από 300.000 εκτοπίστηκαν.

Σύμφωνα με την Wikipedia, σημαντικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φρικαλεότητες αναφέρθηκαν από όλες τις πλευρές, με αποκορύφωμα την πτώση του Σουχούμι από την Αμπχαζία, την οποία (σύμφωνα με τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη) ακολούθησε εκστρατεία μεγάλης κλίμακας εθνοκάθαρσης κατά του γεωργιανού πληθυσμού. Μια διερευνητική αποστολή, που εστάλη από τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ τον Οκτώβριο του 1993 ανέφερε πολυάριθμες και σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που διαπράχθηκαν τόσο από Αμπχάζιους όσο και από

Γεωργιανούς.

15 χρόνια μετά την πτώση του Σουχούμι, στις 26 Αυγούστου 2008, η Ρωσία αναγνώρισε την Αμπχαζία και την Νότια Οσετία ως ανεξάρτητη δημοκρατία.

Προς τιμήν της μνήμης όσων έχασαν τη ζωή τους στον πόλεμο στην Αμπχαζία, γεωργιανές σημαίες ανεμίζουν στα δημόσια κτίρια.

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Το 326 μ.Χ. η Αγία Ελένη πήγε στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει τους Αγίους Τόπους και να ευχαριστήσει το Θεό για τους θριάμβους του γιου της Μεγάλου Κωνσταντίνου. Ο Θεός ζήλος όμως, έκανε την Άγια Ελένη να αρχίσει έρευνες για την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού.

Επάνω στο Γολγοθά υπήρχε ειδωλολατρικός ναός της θεάς Αφροδίτης, τον οποίο γκρέμισε και άρχισε τις ανασκαφές. Σε κάποιο σημείο, βρέθηκαν τρεις σταυροί. Η συγκίνηση υπήρξε μεγάλη, αλλά ποιος από τους τρεις ήταν του Κυρίου; Τότε ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος με αρκετούς Ιερείς, αφού έκανε δέηση, άγγιξε στους σταυρούς το σώμα μιας ευσεβέστατης κυρίας που είχε πεθάνει. Όταν ήλθε η σειρά και άγγιξε τον τρίτο σταυρό, που ήταν πραγματικά του Κυρίου, η γυναίκα αμέσως αναστήθηκε.

Η είδηση διαδόθηκε σαν αστραπή σε όλα τα μέρη της Ιερουσαλήμ. Πλήθη πιστών άρχισαν να συρρέουν για να αγγίξουν το τίμιο ξύλο. Επειδή, όμως, συνέβησαν πολλά δυστυχήματα από το συνωστισμό, ύψωσαν τον Τίμιο Σταυρό μέσα στο ναό σε μέρος υψηλό, για να μπορέσουν να τον δουν και να τον προσκυνήσουν όλοι.

Αυτή, λοιπόν, την ύψωση καθιέρωσαν οι άγιοι Πατέρες, να γιορτάζουμε στις 14 Σεπτεμβρίου, για να μπορέσουμε κι εμείς να υψώσουμε μέσα στις ψυχές μας το Σταυρό του Κυρίου μας, που αποτελείτο κατ' εξοχήν "όπλον κατά του διαβόλου".

Ορισμένοι Συναξαριστές, αυτή την ημέρα, αναφέρουν και την ύψωση του Τιμίου Σταυρού στην Κωνσταντινούπολη το 628 μ.Χ. από τον βασιλιά Ηράκλειο, πού είχε νικήσει και ξαναπήρε τον Τίμιο Σταυρό από τους Αβάρους, οι οποίοι τον είχαν αρπάξει από τους Αγίους Τόπους.